

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 63 ที่ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ” นั้น อาจหมายความว่าได้ว่าเป็นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของประชาชน ตลอดจนการใช้สิทธิเท่าที่ตนเองมีอยู่และประชาชนมีสิทธิที่จะชุมนุมได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เว้นแต่เมื่อมีการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น และถือว่าเป็นการกระทำโดยการละเมิดสิทธิเสรีภาพตามที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ คือมีการชุมนุมโดยการล้ำเขตอำนาจ โดยการใช้เสรีภาพของตน ในการ รวมตัวกันชุมนุม ปร ะท้วง สร้างความเดือดร้อนเสียหายเกิดขึ้นแก่สังคมและประเทศชาติแล้ว

โดยการชุมนุมที่เกิดขึ้นมาเป็นการชุมนุม ปร ะท้วงต่อต้านรัฐบาลที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีต โดยเหตุการณ์ วันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองยุคใหม่ของไทยที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นการลุกฮือ ของประชาชน เพื่อต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร อาจจะได้ว่า เหตุการณ์ดังกล่าวเป็น บทบาทใหม่ทางการเมืองไทยในยุคหลังการเปลี่ยนแปลง การปกครอง มีการก่อกบฏ การปฏิวัติ การทำรัฐประหารที่มีอยู่ เรื่อยมาจนกระทั่งในปัจจุบัน ที่ยังหาจุดจบของปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ไม่ได้เสียที

รัฐบาลในฐานะที่ต้องมีหน้าที่ในการปกครองและบริหารประเทศ ก็ต้องมีมาตรการในการที่จะปกป้อง ดูแลประเทศชาติให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย โดยการใช้อำนาจในการที่จะปราบปราม หรือสลายการชุมนุม จากสภาพเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น แต่การกระทำดังกล่าวจะต้องเป็นไปตาม ลำดับและขั้นตอนที่เหมาะสม โดยต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนเหล่านี้ ตามหลักการที่มีการกำหนดมาตรการในการปราบปรามในเรื่องของการชุมนุม ดังกล่าวที่เกิดขึ้น

การชุมนุมถือว่าเป็นวิธีการแสดงออกเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองอย่างหนึ่งซึ่งมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้บัญญัติรองรับสิทธิของการชุมนุมดังกล่าวเอาไว้ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 63) จากบทบัญญัติดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่าการชุมนุมนั้นมี 2 ประเภท กล่าวคือ การชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ก็คือการชุมนุมที่มีอาวุธกับการชุมนุมที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นก็คือการชุมนุมที่ปราศจากอาวุธ ซึ่งการชุมนุมที่ชอบด้วยกฎหมายรัฐไม่มีสิทธิในการ

ห้ามหรือปราบปรามการชุมนุมดังกล่าว แต่หากเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐมีสิทธิในการปราบปรามเพื่อทำการสลายการชุมนุมได้

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า การชุมนุมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นล้วนแต่เป็นการชุมนุมที่ไม่สงบหรือเป็นการชุมนุมที่มีอาวุธ ซึ่งก่อให้เกิดความวุ่นวายและความเสียหายต่อประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่จนในบางครั้งกว่ารัฐจะควบคุมและปราบปรามได้ ก็ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ สังคม หรือในด้านความปลอดภัย ซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟูหลายปีกกว่าจะกลับคืนสู่ฐานเดิม ซึ่งการชุมนุมเรียกร้องในทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ตาม แต่ก็ต้องมีขอบเขตและแนวทางปฏิบัติโดยกฎหมายอย่างชัดเจนไม่ว่าจะกำหนดโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลำดับพระราชบัญญัติ แต่ในส่วนของกฎหมายไทยเองไม่มีกฎหมายที่กำหนดมาตรการในการแก้ไขการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งรัฐอาจใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ซึ่งเป็นกฎหมายการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ แต่ไม่ได้หมายความว่าจำเป็นต้องนำกฎหมายดังกล่าวมาเป็นเครื่องมือของรัฐในการปราบปรามผู้ชุมนุมได้ เพราะกฎหมายดังกล่าวก็มีได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการปราบปรามผู้ชุมนุมแต่อย่างใด แต่เพียงเป็นกฎหมายที่กำหนดถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพียงว่าขณะใดหรือเวลาใดมีลักษณะเป็นสถานการณ์ฉุกเฉินตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอีกฉบับที่เกี่ยวข้อง คือ กฎอัยการศึก แต่การใช้กฎหมายดังกล่าวก็จะต้องเป็นกรณีที่ประเทศอยู่ในสภาวะสงครามหรือการรบ โดยกำหนดไว้ใน มาตรา 4 ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อมีสงครามหรือจลาจลขึ้น ณ แห่งใดให้ผู้บังคับบัญชาทหาร ณ ที่นั้นซึ่งมีกำลังอยู่ได้บังคับไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพัน หรือเป็นผู้บังคับบัญชาในป้อมหรือที่มั่นอย่างใด ๆ ของทหารมีอำนาจประกาศกฎอัยการศึกได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวเป็นการให้อำนาจทหารหรือผู้บัญชาการทหารเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการตามกฎอัยการศึก แต่หลักการในการชุมนุมสาธารณะนั้นมิได้มีปัจจัยที่เป็นเช่นนั้น เพราะผู้ที่จะปราบปรามการชุมนุมนั้นหรือแก้ไขการชุมนุมต้องเป็นรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร เพราะเป็นผู้ที่จะต้องทำงานบริหารประเทศและทำให้ประเทศชาติสงบ มิใช่กองกำลังทหารที่จะมาปราบปรามผู้ชุมนุมซึ่งเป็นประชาชน

ดังนั้นหากเป็นการชุมนุมที่ก่อให้เกิดความไม่สงบแต่ไม่ถึงขนาดฉุกเฉิน หรือไม่ถึงขนาดที่รัฐจะสามารถประกาศใช้กฎอัยการศึกได้รัฐก็คงทำได้เพียงใช้กฎหมายทั่วไป เช่น ประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายทางหลวง กฎหมายจราจรหรืออา จะเป็นการออกพระราชกำหนด ซึ่งในความเป็นจริงแล้วกฎหมายต่าง ๆ ดังกล่าวไม่สามารถแก้ไขการชุมนุมได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากกฎหมายดังกล่าวไม่ได้มีไว้สำหรับการแก้ไขการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ

กรณีดังกล่าวจึงมีปัญหาในทางกฎหมายที่จะต้องทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์หามาตรการในทางกฎหมายเพื่อแก้ไขการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือการชุมนุมที่มีอาวุธเป็นการเฉพาะ ซึ่งปัญหาแรกที่จะต้องทำ การวิเคราะห์ก่อนว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 63 ที่บัญญัติคำว่า “โดยสงบ” นั้นมีลักษณะและความหมายและขอบเขตในการบังคับใช้ อย่างไร ทั้งนี้เนื่องจากหากการชุมนุมดังกล่าวไม่อยู่ในข่ายของคำว่า “สงบ” การชุมนุมดังกล่าวก็จะเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมเป็นเงื่อนไขของการที่รัฐจะใช้อำนาจในการสลายการชุมนุมได้ เช่นเดียวกับคำว่า “อาวุธ”

เมื่อได้ทำการศึกษาเพื่อทำการวิเคราะห์จนเป็นที่ทราบแน่ชัดแล้วว่ากรณีอย่างไรจึงถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็จะได้ทำการศึกษาเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไปว่ามีมาตรการทางกฎหมายอะไรบ้างที่รัฐสามารถนำมาใช้เพื่อทำการปราบปรามหรือสลายการชุมนุมได้ เมื่อมีการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็จะมี การปราบปรามการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ซึ่งก็จะมี การวิพากษ์วิจารณ์ กันมากถึงความเหมาะสม สำหรับขั้นตอน กระบวนการหรือวิธี การที่รัฐใช้ในการสลายการชุมนุมที่ไม่มีบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดถึงวิธีการที่ใช้ในการปราบปรามผู้ชุมนุม ไม่ว่าจะเป็นการประกาศให้เลิกชุมนุม การใช้กำลังผลักดันผู้ชุมนุม การใช้อาวุธ ของเจ้าหน้าที่เพื่อทำการสลายการชุมนุมจึงทำให้การปราบปรามผู้ชุมนุมแต่ละกลุ่มแต่ละรัฐบาลเกิดความแตกต่างกัน เช่น การปราบปรามการชุมนุมของพันธมิตรเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2551 ของรัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ที่มีการใช้แก๊สน้ำตาในการปราบปรามจนทำให้มีผู้บาดเจ็บจำนวนหนึ่ง กับ การปราบปรามการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงระหว่างช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553 ของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะที่มีการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการปราบปราม

กรณีดังกล่าวปัจจุบันสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดประมวลหลักปฏิบัติไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (Code of conduct for law enforcement officials) วันที่ 17 ธันวาคม 2522 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการที่จะเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และยังมี การประกาศใช้หลักการพื้นฐานการใช้กำลังและอาวุธปืน โดยเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (Basic principles on the use of force and firearms by law enforcement officials) ซึ่งกำหนดว่า การคุกคามชีวิตและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ต้องได้รับการปฏิบัติเสมือนหนึ่งเป็นการคุกคามความมั่นคงของสังคมโดยรวม และรัฐต้องพัฒนาระบบการใช้กำลังและอาวุธของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย การใช้อาวุธและระเบิด การพัฒนาอาวุธที่ไม่สามารถทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย เพื่อใช้กำลังในสถานการณ์ที่เหมาะสม เพื่อยับยั้งมิให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายต้องพยายามให้ถึงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยวิธีการที่ไม่รุนแรงก่อนที่จะต้องพึ่งการใช้กำลังและอาวุธปืนและใช้อาวุธด้วยการยับยั้งชั่งใจ ให้สมควรกับความหนักเบาของการกระทำความผิดและตามวัตถุประสงค์อันชอบธรรมที่ตั้งไว้

ทั้งนี้หากประมวลมาตรการควบคุมฝูงชน เป็นข้อ ๆ ขององค์การด้านสิทธิมนุษยชนและในนานาอารยประเทศ จุดสำคัญสุดคือ ยึดหลักความรุนแรงอย่างน้อยที่สุดและเท่าที่จะเป็นโดยการดำเนินการต้องเป็นไปตามขั้นตอนจากเบาไปหาหนักได้แก่

1) ต้องมีการประกาศเตือนอย่างชัดเจนก่อนจะมีการเข้าไปดำเนินสลายการชุมนุมโดยการประกาศต้องทำให้ฝูงชนได้ทราบและเข้าใจอย่างทั่วถึงไม่ว่าจะเป็นการใช้ใบปลิว การใช้เครื่องขยายเสียง ฯลฯ

2) เมื่อฝูงชนไม่มีทีท่าว่าจะสลายการชุมนุมไป (โดยให้ระยะเวลาหนึ่ง) เจ้าหน้าที่อาจประกาศเตือนว่าหากไม่สลายตัวไปด้วยความสมัครใจเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องใช้น้ำฉีดใส่ฝูงชน

3) หากยังไม่สลายตัวไปของฝูงชน เจ้าหน้าที่จะต้องประกาศถึงขั้นตอนต่อไปด้วยการใช้แก๊สน้ำตา

4) ใช้แก๊สน้ำตาที่ไม่เป็นอันตราย กล่าวคือ ต้องเป็นชนิดที่ผู้โดนนั้นสามารถที่จะทำให้อาการที่โดนจากแก๊สน้ำตานั้นบรรเทาเบาบางลงได้ด้วยตัวเอง

5) เมื่อขั้นตอน 2 คุณไม่อาจใช้การได้จะมีการประกาศเตือนว่าเจ้าหน้าที่อาจจะต้องใช้กระบองเข้าควบคุมฝูงชนโดยการใช้กระบองจะใช้ได้ต่อเมื่อฝูงชนปฏิเสธที่จะสลายตัวไปเท่านั้น

6) เมื่อปรากฏว่าฝูงชนยังไม่ยอมสลายตัวเจ้าหน้าที่สามารถใช้กระบองกับฝูงชนได้ แต่การใช้กระบองนั้นต้องตีไปในส่วนที่ไม่เป็นอันตราย

7) หากฝูงชนไม่มีทีท่าจะสลายไปต้องมีการประกาศเตือนถึงการใช้อาวุธปืน นด้วยกระสุนตาข่ายและกระสุนยางตามลำดับอย่างชัดเจนและต้องใช้เวลากับฝูงชนด้วยในการตัดสินใจสลายการชุมนุม

8) หากสถานการณ์ยังไม่ดีและมีความรุนแรงมากขึ้นเจ้าหน้าที่ก็อาจสามารถประกาศว่าเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นที่จะใช้กระสุนจริง แต่จำต้องตระหนักว่ากระสุนจริงนั้นจะไม่ใช้จนกว่าจะเป็นการป้องกันตัว หรือป้องกันชีวิตผู้อื่นอันเป็นอันตรายที่จวนตัวมาจริง ๆ เท่านั้น

9) อย่่างไรก็ดี หลังจากทีประกาศเตือนไปแล้วเจ้าหน้าที่ไม่สามารถที่จะยิงขึ้นฟ้าหรือในระดับเหนือศีรษะของฝูงชนได้เลยพึงระลึกว่ากระสุนปืนนั้นมีอันตรายต่อชีวิตมนุษย์เสมอ

10) เจ้าหน้าที่จะต้องพยายามที่จะรักษาระยะห่างระหว่างตนเองกับฝูงชนที่ถือที่มีความปลอดภัย ทั้งนี้เพื่อป้องกันฝูงชนที่อาจจะไหลทะลักที่จะเข้ามาในเขตของเจ้าหน้าที่และทำให้ระยะห่างนั้นน้อยลงอันอาจส่งผลเป็นการอันตรายได้

11) หากมีความจำเป็นที่จะต้องยิงจริง ๆ การยิงควรเป็นการเล็งยิงในที่ต่ำและเป็นการเล็งยิงไปในส่วนของฝูงชนที่มีลักษณะของการใช้ความรุนแรงมากที่สุดเท่านั้น

12) แผนกปฐมพยาบาลจะต้องเตรียมการไว้เสมอเพื่อนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้กำลังในการปราบผู้ชุมนุมว่ารัฐมี อำนาจแค่ไหนในการใช้กำลังทำร้าย หรือแม้กระทั่งการฆ่าผู้ชุมนุมที่ทำการขัดขวางการทำงานของเจ้า หน้าที่รัฐที่ทำการสลายการชุมนุม ทั้งนี้เนื่องจากจากการศึกษาไม่พบบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐไว้ อย่างชัดเจนในการกระทำความผิดต่อผู้ชุมนุมสำหรับปัญหาต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา ก็เนื่องจากว่าในปัจจุบัน ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการที่ใช้ในการปราบปรามหรือสลายการชุมนุมไว้เป็นการเฉพาะ

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาและหาแนวทางของกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามผู้ชุมนุม โดยผู้ศึกษาจะนำแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อประกอบการวิเคราะห์ถึงปัญหาและหาทางแก้ไขปัญหาในอนาคต นอกจากนี้ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในวงการวิชาการ วงการนักกฎหมาย รวมทั้งประเทศชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
2. เพื่อศึกษาประวัติ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
4. เพื่อศึกษาถึง ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
5. เพื่อศึกษาบทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

สมมติฐานของการศึกษา

ประเทศไทยไม่มีมาตรการทางกฎหมายในการปราบปรามผู้ชุมนุมทางการเมืองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ จนเป็นเหตุให้ต้องมีการประกาศและบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามผู้ชุมนุมเป็นครั้งคราว ไป และเป็นเหตุให้ถูกมองว่าการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวมีความไม่ ชัดเจน และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ชุมนุมทางการเมือง ถึงแม้ว่า การชุมนุมทางการเมืองดังกล่าวอาจไม่ชอบด้วย

กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งการประชุมทางการเมือง เป็น สิทธิ ที่ถูกรองรับไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นจึงเห็นควรมีกฎหมายพระราชบัญญัติรองรับกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 63 เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและสามารถนำไป บังคับใช้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ชุมนุมทางการเมือง นอกจากนั้นควรมีการกำหนดถึงสัดส่วนของการปราบปรามการสลายการชุมนุมของเจ้าหน้าที่ ให้มีแนวทางที่เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติได้และมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของการชุมนุม

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการปราบปรามผู้ชุมนุม โดยจะศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศบางประเทศ รวมทั้งกฎหมายของไทยที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าได้ เช่น พระราชกำหนดบริหารงานในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ประมวลกฎหมายอาญา กฎอัยการศึกบางฉบับ เป็นต้น หลังจากนั้นก็จะได้ทำการวิเคราะห์ถึงมาตรการการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ สัดส่วนในการใช้กำลัง รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายอื่น ๆ ที่จะทำให้การชุมนุมสงบลงได้โดยปราศจากการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บของผู้ชุมนุม

วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยค้นคว้าจากเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ อันเกี่ยวข้อง กับการเสียหายผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการชุมนุม ตลอดจนตำรากฎหมาย ตำบทยุทธศาสตร์ บทความทางวิชาการ ในสาขานิติศาสตร์และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าในห้องสมุดของทางมหาวิทยาลัย และของทางสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำมาแก้ไขปัญหาทางกฎหมายต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

2. ทำให้ทราบถึงประวัติ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

3. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

4. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

5. ทำให้ทราบถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

นิยามศัพท์

ละเมิด หมายความว่า ล่วงเกินหรือฝ่าฝืนจารีตประเพณีหรือกฎหมายที่บัญญัติไว้ (กฎ) จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิ

การปราบปรามผู้ชุมนุมทางการเมือง หมายความว่า การปฏิบัติเพื่อป้องกันผู้ที่ก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง โดยกลุ่มคนที่มีการรวมตัว มีการจัดตั้ง ขึ้นมาเพื่อ ให้รัฐบาลปฏิบัติตามวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบนี้ เป็นภารกิจที่รัฐบาลต้องดำเนินการแก้ไข โดยการเข้าดำเนินการยุติ หรือการสลายการชุมนุมให้สิ้นสุดลง

การละเมิดต่อรัฐธรรมนูญ หมายความว่า การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในตัวบทกฎหมายดังกล่าว ซึ่งการกระทำดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายขึ้นได้